

REFERAT Socialudvalget_2018-21 d. 29-04-2019

Mødedato Mandag d. 29. april 2019 kl. 19:45

Mødested Udvalgsværelse 2

Indholdsfortegnelse

Meddelelser.....	3
En fælles kommunal ungeindsats på Frederiksberg.....	4
Udsattepolitikens Handleplan 2019-2020.....	10
Evaluering af Rammeaftalen om kommunal anvisning og fleksibel udlejning 2016-2019.....	13

Punkt 41: Meddelelser

00.22.00-P35-329-18

Sagsfremstilling

Der er ingen meddelelser under dette punkt.

Punkt 42: En fælles kommunal ungeindsats på Frederiksberg

00.22.00-P35-54-19

Resume

Den 1. august 2019 træder lovgivning, der udmønter Aftale om bedre veje til uddannelse og job, i kraft. Den foreliggende sag fremlægger forslag til politisk prioritering vedrørende etablering af en fælles kommunal ungeindsats på Frederiksberg.

Beslutning

Socialudvalget indstiller, at forslag til implementering af fælles kommunal ungeindsats godkendes.

Indstilling

Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet og Børne- og Ungeområdet indstiller, at udvalget indstiller, at forslag til implementering af fælles kommunal ungeindsats godkendes.

Sagsfremstilling

Et bredt flertal i Folketinget indgik den 13. oktober 2017 Aftale om bedre veje til uddannelse og job, der stillede nye og større krav til kommunernes ungeindsats.

Aftalen er udmøntet i lovgivning, der træder i kraft den 1. august 2019. Lovgivningen er indholdsmæssigt indgående beskrevet i tidligere udvalgssager til relevante udvalg (Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget og Undervisningsudvalget den 5. marts 2018 samt Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget, Undervisningsudvalget og Socialudvalget den 5. november 2018). Ligeledes blev lovgivningen udfoldet på temamøde for hele Kommunalbestyrelsen den 12. november 2018.

Lovgivningens centrale omdrejningspunkt er, at kommunerne får det fulde og entydige ansvar for, at alle unge under 25 år gennemfører en ungdomsuddannelse eller kommer i beskæftigelse. Denne 100 pct. målsætning repræsenterer et nyt og højere ambitionsniveau i ungeindsatsen. Kommunerne skal sikre, at unge sættes i centrum for en tværgående kommunal indsats, når dette er nødvendigt. Dermed har kommunerne ansvaret for at koordinere indsatser og forløb på tværs af uddannelses-, social- og beskæftigelsesindsatsen. Ligeledes skal kommunerne sikre, at der gennemføres en fortsat opfølgning på, at alle unge er på vej mod ungdomsuddannelse eller kommer i beskæftigelse. Den praktiske forpligtelse til at gennemføre en koordineret og sammenhængende ungeindsats udmøntes gennem de konkrete lovkrav om én kontaktperson og én plan.

Indsatsen med at sikre unge på Frederiksberg en uddannelse er som udgangspunkt forankret i Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget. Denne indsats er imidlertid tæt forbundet til Undervisningsudvalget, Børneudvalget og Socialudvalget, der inden for hver deres ressortområde har ansvaret for at sikre, at målgruppen har de rette forudsætninger og kompetencer til at gennemføre ungdomsuddannelse. Det følger i naturlig forlængelse heraf, at ansvaret for implementering af lovgivningen er et fælles ansvar på tværs af udvalg og dermed også kommunale afdelinger og forvaltningsområder.

Lovgivningen indebærer en ny national uddannelsespolitisk målsætning, der som beskrevet repræsenterer et nyt og højere niveau i ambitionsniveau i ungeindsatsen. Konkret nedbrydes den nye 100 pct. målsætning i en række krav til kommunerne for unges gennemførelse af ungdomsuddannelse. Se tabel nedenfor, der også viser, hvordan Frederiksberg ligger i forhold til de nationale målsætninger.

Nationale ungemålsætninger

1. I 2030 skal mindst 90 pct. af de 25 årige have gennemført ungdomsuddannelse

2. I 2030 skal andelen af unge op til 25 år som ikke har tilknytning til uddannelse eller arbejdsmarkedet være halveret

Frederiksbergs forventede niveau for udskolingens 9. klasse i 2016 ifølge den nationale profilmodel

83 pct. har gennemført ungdomsuddannelse som 25 årige

Den tilsvarende procentandel på landsplan er 84 pct.

620 unge mellem 15 og 24 år har ikke tilknytning til uddannelse eller arbejdsmarked svarende til 5,5 pct.

Den tilsvarende procentandel på landsplan er 7 procent

Følgende delmål er fastsat til realisering i 2025: 85 pct. af alle 25-årige skal have gennemført en ungdomsuddannelse, ligesom andelen af unge uden tilknytning til uddannelse eller beskæftigelse skal være reduceret med minimum 25 pct. Ansvaret for realiseringen af de nationale ungemålsætninger er ligeledes et fælles ansvar på tværs af udvalg samt kommunale afdelinger og forvaltningsområder.

De 620 unge mellem 15 og 24 år på Frederiksberg, der hverken er i ungdomsuddannelse eller er i beskæftigelse, defineres som restgruppen. Denne gruppe unge er markant overrepræsenteret i forhold til kriminalitet, psykisk sygdom, misbrug, hjemløshed, sociale foranstaltninger samt kombinationer heraf. Der tegner sig således et komplekst billede af unge med udfordringer, der går på tværs af kommunale forvaltningsafdelinger, som eksempelvis Arbejdsmarkedsafdelingen, Socialafdelingen, Skoleafdelingen, Familieafdelingen og Sundhedsafdelingen. Dette stiller store krav til den kommunale organisering omkring denne restgruppe.

En nærmere undersøgelse af restgruppen på Frederiksberg foretaget af Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed markerer, at ca. halvdelen af restgruppen har flere udfordringer end manglende ungdomsuddannelse eller beskæftigelse. Dette komplicerer naturligvis de unges forudsætninger og muligheder for at gennemføre en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse.

Det bemærkes i forlængelse af ovenstående, at ungeindsatsen på Frederiksberg gennem de senere år er blevet politisk højt prioriteret. Dette har medført en reduktion af ungeledigheden til et niveau, der ligger under landsgennemsnittet. Ligeledes er restgruppens størrelse på Frederiksberg de seneste år ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed reduceret mere end landsgennemsnittet. Nedenfor ses en tabel, der angiver udviklingen i ungeledigheden på Frederiksberg de seneste år sammenholdt med klyngen og landsgennemsnittet.

	2014	2015	2016	2017	2018
Frederiksberg	5,6%	5,6%	5,4%	5,0%	5,0%
Klynge	9,1%	8,9%	8,9%	8,4%	7,6%
Hele landet	9,9%	9,8%	9,8%	9,4%	8,9%

Implementering af en fælles kommunal ungeindsats på Frederiksberg

Forligspartierne på Frederiksberg afsatte i budgetforlig 2018 2 mio. kr. til udvikling af ungeindsatsen i 2018 og 2019. Midlerne blev afsat i sammenhæng med den nationale politiske Aftale om bedre veje til uddannelse, der nu er udmøntet i lovgivning, og skulle udvikle ungeindsatsen på Frederiksberg med henblik på en mere sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der var bredest muligt forankret.

En tværgående analysegruppe med ledelsesrepræsentation fra Børne- og Ungeområdet og Social, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet blev efterfølgende nedsat i 2018. Analysegruppen gennemførte i løbet af 2018 en række tiltag finansieret af de 2 mio. kr. fra budgetforliget. Initiativerne beskrives nedenfor.

Som udgangspunkt besluttede arbejdsgruppen igangsættelsen af tre spydspidsprojekter, der fremgår af tabellen nedenfor:

Projektsamarbejde	Målgruppe	Formål
Skoleafdeling og Ungecenter	Ikke-uddannelsesparate unge i udskoling 14-15 år	Udbrede best practice indsatser på skolerne
Familieafdeling og Ungecenter	Unge med en foranstaltning i Familieafdelingen 14-17 år	Afprøve samarbejdsmodel og reducere antal og skift af kontaktpersoner
Fællesrådgivning og Ungecenter	Unge udfaldstruede og unge frafaldet ungdomsuddannelse 16-18 år	Forberede til ungdomsuddannelse og forebygge frafald

Overordnet er projekternes formål at identificere potentialer for en styrket organisering, koordinering og sammenhæng på tværs af forvaltningsområderne. Der fokuseres særligt på udsatte ungegrupper omkring overgangene fra barn til ung, der også markerer en kommunal overgang fra BUO til SSA. På nuværende tidspunkt vurderes oplagte rationaler i forhold til en styrket organisatorisk sammenhæng.

Der er endvidere gennemført en interessentanalyse af ungeindsatsens eksterne aktører. Interessentanalysens formål var at inkorporere eksterne ønsker, behov og muligheder i udarbejdelsen af den fælles kommunale ungeindsats. Konkret er der gennemført interviews med elever i udskolingen, skolebestyrelser, unge ledige, rektor for FGU Hovedstaden, ungdomsuddannelser, herunder erhvervsuddannelser, sociale organisationer, interesseorganisationer, faglige organisationer og endelig virksomheder.

Interessentanalysen peger på en række forskellige perspektiver og udfordringer, men også potentialer for en styrket vejledningsindsats i udskolingen målrettet erhvervsuddannelser og erhvervsperspektiver. Ligeledes ses potentialer for styrkede samarbejder med uddannelsesinstitutionerne i forhold til uddannelsesvalg og fastholdelse. Interessentanalysens interviews understreger i øvrigt, at de eksterne interessenter ikke differentierer mellem forskellige afdelinger og forvaltningsområder. Interessenterne har ikke overblikket over organiseringen af den kommunale ungeindsats. Den klare forventning er, at kommunen agerer som en sammenhængende og samlet organisation, således at interessenterne ikke selv har ansvaret for at koordinere på tværs af ungeindsatsens forskellige afdelinger og direktørområder.

Seks kommuners valg af ungeorganiseringer i forhold til kommende lovgivnings krav er afdækket og beskrevet. Disse kommuner blev specifikt udvalgt til afdækningen, fordi de hver især har taget specifikke, reflekterede og meget forskellige valg i forhold til ungeindsatsens organisering.

Fokus i afdækningen har mere specifikt været på kommunernes valg i forhold til forvaltningsmæssig og ledelsesmæssig organisering, hvilke centrale principper og prioriteter der har ligget til grund, og endelig hvilke overvejelser der er blevet gjort i forhold til én plan og én kontaktperson. Det er vanskeligt at karakterisere og sammenligne meget forskellige kommunale organiseringer, men på det generelle niveau fokuserer kommunernes valg på enten selvstændig ungeorganisering eller samarbejdsmodel, spørgsmål om uddelegeret myndighed samt placering af ungeindsatsen i enten normalområdet eller specialområdet.

Afdækningen peger på, at kommunernes konkrete ungeorganiseringer primært reflekterer lokale forhold som størrelse, nuværende organisering og ambitionsniveau. Således ses en række meget forskellige ungeorganiseringer i det kommunale landskab.

Ungeanalyser og -rapporter fra KL og ministerier er blevet gennemgået i et desk review. Disse markerer, at ungeindsatsen fra forskellige perspektiver er et prioriteret anliggende for en række fagministerier. Senest har Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed undersøgt restgruppen i landets kommuner og samtidig angivet konkrete tiltag til arbejdet med at bringe restgruppen i ungdomsuddannelse eller beskæftigelse.

Endelig er Frederiksbergs driftsorganisation, driftsledere, medarbejdere og fagkonsulenter blevet inddraget gennem møder og workshops i undersøgelsen af, hvordan den fælles kommunale ungeindsats på Frederiksberg kan organiseres og tilrettelægges. Den aktive inddragelse af driftsorganisationen har understøttet en praktisk og driftsunderstøttende tilgang.

Samlet set peger analysematerialerne ikke på løsninger, tilgange eller muligheder, der umiddelbart kan overføres eller sammenlignes med Frederiksberg. De angiver i højere grad et mulighedsrum, opmærksomhedspunkter samt fokuseringer, der bør håndteres i den konkrete planlægning og organisering samt efterfølgende udvikling af ungeindsatsen.

Målgrupper

Principielt angår den fælles kommunale ungeindsats alle unge fra udskolingen op til 25 år, idet de nationale ungemålsætninger netop angår alle unge i denne aldersgruppe. Det primære fokus er på de unge, der vurderes at kunne udfordre realiseringen af ungemålsætningerne. På Frederiksberg vurderes ca. 20 pct. af en ungdomsårgang i udskolingen at være fokuselever med behov for en særlig indsats og ikke-uddannelsesparate. Denne gruppe består samlet set af en række mindre grupper med meget forskellige behov for indsatser.

Målopfyldelsen af de nationale ungemålsætninger skal funderes i folkeskolen. Fokuseleverne skal mødes med differentieret undervisning, indsatser, vejledning og tiltag, der kan gøre dem uddannelsesparate, når de forlader grundskolen. Dermed forebygges tilgangen af unge til restgruppen på 620 unge, der hverken er i ungdomsuddannelse eller beskæftigelse og som blev beskrevet overfor.

Dernæst er det operationelle fokus på den nuværende restgruppe. Centrale tiltag er koordinerede, helhedsorienterede og sammenhængende forløb centreret omkring én plan og én kontaktperson frem mod ungdomsuddannelse eller beskæftigelse.

Første generation af en fælles kommunal ungeindsats

Anbefalingerne til første generation af en fælles kommunal ungeindsats beskrevet nedenfor imødekommer lovgivningens minimumskrav, der som beskrevet træder i kraft den 1. august 2019.

Ungegruppens skiftende behov og forudsætninger og arbejdsmarkedets bevægelser medfører imidlertid et behov for kontinuerlig udvikling af den fælles kommunale ungeindsats i henhold til lovgivningens intentioner. Dette er en forudsætning for fastholdelsen af Frederiksbergs nuværende førerposition i det kommunale landskab i forhold til ungeindsats og ungeresultater.

Ultimo 2019 og primo 2020 vil de igangsatte spydspidsprojekter blive evalueret, ligesom andre kommuners første konkrete erfaringer med deres ungeorganiseringer vil kunne indhentes. Erfaringer og evalueringer vil danne grundlag for den fortsatte udvikling af den fælles ungeindsats på Frederiksberg med henblik på styrket fælles organisering og tværfaglighed omkring relevante ungegrupper.

Taskforce og tværfaglig konferencemodel: En taskforce etableres med repræsentation fra begge direktørområder og har som udgangspunkt til opgave at udsøge og individuelt gennemgå de 620 unge i restgruppen. Ligeledes skal unge, der ikke er i restgruppen, men som risikerer fremadrettet tilgang til restgruppen, udsøges og gennemgås. Der skal redegøres for hvert enkelte ung i relation til mulighederne for ungdomsuddannelse eller beskæftigelse.

Ved uklarhed over plan og forløb visiteres den unge til en tværfaglig konference med repræsentation fra alle relevante fagligheder og eventuelt med den unge selv. Der etableres to forskellige konferencer. Den ene forankres i Børne- og Ungeområdet og fokuserer på børn under 18 år, mens den anden forankres i Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet og fokuserer på unge over 18 år.

Konferencen er en samarbejdsmodel, der konkret sætter barnet eller den unge i centrum ved at samle afdelingernes faglige ekspertiser omkring bordet. Den unges sag behandles dermed ikke opdelt i de enkelte afdelinger, men i tæt tværfagligt samarbejde. Dette giver forventeligt en fælles kommunal viden og forståelse af barnet eller den unge på tværs af afdelingerne og understøtter udarbejdelsen af sammenhængende, helhedsorienterede og koordineret sagsforløb fokuseret på et fælles slutmål om ungdomsuddannelse eller beskæftigelse.

Det operationelle formål med børnekonferencen er at forebygge tilgang til restgruppen, mens formålet for ungekonferencen er at reducere restgruppen. Konferencerne har ansvaret for at udarbejde én plan og tildele én kontaktperson for barnet eller den unge. Med henblik på at understøtte handlingskapaciteten gives konferencerne bevillingskompetence til at igangsætte indsatser på tværs af tilbudsvifterne i forvaltningsområderne.

Konferencemodellen forudsætter en stram organisering og obligatorisk deltagelse af relevante fagligheder. Endvidere forudsættes der uddelegeret bevillingskompetence til konferencerne. I det hele taget skal der etableres en stringent organisering på tværs af områdernes afdelinger med fælles ansvar for opnåelse af målsætninger og effekter for de omhandlede målgrupper.

Den tværfaglige konferencemodel udvikles på grundlag af erfaringer med det eksisterende Ungekoordinationsudvalg. Dette udvalg behandler børn, der modtager foranstaltninger i Familieafdelingen, og hvor det forudsættes, at der fortsat er behov for foranstaltninger via Socialafdelingen. Herved understøttes den gode overgang fra barn til voksen.

Med Børnekonferencen og Ungekonferencen vil konference modellen fremadrettet kunne tilbydes en større gruppe børn og unge, ligesom konferencerne vil få mere omfattende kompetencer end tidligere set.

Parallelt med konferencerne får den nedsatte taskforce det løbende ansvar for at identificere muligheder for, hvordan den samlede tilbudsvifte på tværs af direktørområder kan udvikles med henblik på at matche kompleksiteten i ungeindsatsen. Er den samlede tilbudsvifte tilstrækkelig, og rummer den de rigtige tværfaglige tilbud?

Endelig skal taskforce identificere muligheder for fælles kompetenceudvikling og netværksdannelse, fælles datagrundlag, fælles planarbejde, fælles strategiudvikling og fælles ledelsesinformation for de mest udsatte ungegrupper på tværs af direktørområderne. Dette arbejde vil indgå i evalueringen af den fælles kommunale ungeindsats.

Én plan og én kontaktperson: Som udgangspunkt anvendes den allerede anvendte uddannelsesplan, der udarbejdes for alle børn i udskolingen. Denne plan udarbejdes i samarbejde med den unge med henblik på at understøtte gennemførelse af

ungdomsuddannelse eller etablering i beskæftigelse. I planen indgår beskrivelse af kendte støttebehov, herunder eksempelvis til specialpædagogisk støtte. Langt de fleste unge vil udelukkende have behov for uddannelsesplanen i relation til det kommunale system. For denne gruppe vil en uddannelsesvejleder i ungecentret som udgangspunkt blive kontaktpersonen.

Der vil imidlertid også være grupper af børn og unge med mere specialiserede forudsætninger og behov. Disse grupper vil typisk være relevante for en af konferencerne. For grupperne udarbejdes i henhold til nugældende lovgivning fortsat sektorspecifikke planer, men disse sektorspecifikke planer samles i henhold til kommende lovgivning i én koordineret plan, der fungerer som barnets eller den unges egen plan og understøtter deres overblik, indsigt og dermed deltagelse i eget forløb.

Uddannelsesvejlederen vil næppe være det oplagte valg som kontaktperson for denne gruppe. Det vil sandsynligvis være væsentligt at udpege en kontaktperson, som barnet eller den unge kender og har tillid til for at understøtte den unges aktive deltagelse. Der skal derfor udvikles en model med en række vurderingsparametre, der samlet set indikerer den optimale kontaktperson for det enkelte barn eller unge.

Fælles governance: Som tidligere beskrevet er ungeindsatsen som udgangspunkt forankret i Arbejdsmarkedsafdelingen. Implementering af den fælles kommunale ungeindsats samt opfølgningen på de nationale ungemål forudsætter imidlertid den samlede kommunale forvaltnings involvering og engagement.

Den tværgående analysegruppe på tværs af Børne- og Ungeområdet og Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet vil fremadrettet fortsætte som en tværgående implementeringsgruppe med ansvar for implementeringen af den fælles kommunale ungeindsats på Frederiksberg. Ansvarlig for implementeringsgruppen vil fortsat være arbejdsmarkedschefen, der refererer til de to relevante områdedirektører.

Efter implementering forudsætter de tværfaglige konferencer som tidligere beskrevet en robust ledelsesmæssig styring, koordinering og opfølgning samt en meget præcis rolle- og ansvarsfordeling for de involverede forvaltningsområder. Det er en afgørende forudsætning for succes, at forvaltningsområderne aftalemæssigt forpligter hinanden på den fælles konferencemodel.

Dette gælder også samarbejdet mellem forvaltningsområderne i en bredere forstand. Koordinationen og systematikken i forhold til snitflader og overgange opdateres med klare rolle- og ansvarsfordelinger. Ingen børn eller unge med behov for støtte må tabes i snitflader eller overgange.

Fælles værdigrundlag: Kommuneafdækningen markerede, at flere kommuner opfatter et fælles værdigrundlag, der er styrende for forståelsen og tilgangen til ungeindsatsen, som en kritisk faktor for succes. Det centrale omdrejningspunkt for ungeindsatsen på Frederiksberg er naturligvis den entydige fokusering på den unges ungdomsuddannelse, herunder i forhold til erhvervsuddannelserne, samt beskæftigelse. Ledere og medarbejdere fra driftsorganisationen har udarbejdet følgende værdigrundlag i overskrifter:

- Ungeindsatsen er, hvor den unge er
- Det rigtige valg for den unge forudsætter den rette vejledning – den unge tages alvorligt, men ikke bogstaveligt
- Den unges ejerskab er afgørende – indsatser gennemføres sammen med den unge
- Ungeindsatsens ansvarsfordeling er tydelig – det skaber den røde tråd i indsatserne
- Alle unge vil gerne normalvejen – ungeindsatsen understøtter den unges vedholdenhed og fastholdelse i valg

De enkelte overskrifter skal på medarbejderniveau udfoldes konkret og handlingsanvisende. Værdigrundlaget vil understøtte, at den fælles kommunale ungeindsats på Frederiksberg også for den enkelte unge fremstår fælles og tydelig uanset forvaltningsområde og at fokus på ungdomsuddannelse og beskæftigelse er entydigt.

Effektmål og evaluering: Ungecentrets evidensbaserede tilgang til uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen vil danne grundlag for den løbende udvikling af den fælles kommunale ungeindsats. Der følges op på effekterne af den fælles kommunale ungeindsats helt ned på cpr. nr. niveau inden for rammerne af den unge-effektrapport, der halvårligt forelægges Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget. Effektrapporten suppleres med målopfyldelsen i forhold til de nye nationale ungemålsætninger, ligesom centrale produktionsdata fra konferencerne medtages.

Målopfølgningen vil løbende vurdere om den fælles kommunale ungeindsats på Frederiksberg som beskrevet ovenfor er tilstrækkelig til at realisere de uddannelsespolitiske målsætninger, målsætningerne for søgning til EUD samt fastholde Frederiksbergs resultater i forhold til lav ungeledighed.

Medio 2020 evalueres første generation af den fælles kommunale ungeindsats i relation til progressionen i målopfyldelsen på de nationale ungemål. Ligeledes vil evalueringen også vurdere eventuelle rationaler ved stringent udvikling, sammentænkning eller sammenlægning af eventuelt relaterede ungeindsatser i de respektive direktørområder. Et konkret

eksempel kunne være en fælles organisering af kontaktpersoner / mentorer. Et andet eksempel kunne være fælles organisering af rådgivningsfunktionerne for unge. Første generation af den fælles kommunale ungeindsats evalueres medio 2020.

Med udgangen af 2019 udløber bevillingen på 2 mio. kr. fra budgetforlig 2018, der fordelt over 2018 og 2019 har medfinansieret udviklingen af en fælles kommunal ungeindsats. Med det foreliggende oplæg til ambitiøs implementering af en fælles kommunal ungeindsats er der ingen tvivl om, at der fortsat vil være behov for en betydelig investering i tid og ressourcer på tværs af direktørområder og afdelinger for at de ønskede markante effekter kan realiseres. Dette skal i givet fald prioriteres indenfor de eksisterende ressourcer til at drifte den nuværende indsats.

Tidsplan

Der er fastlagt følgende tidsplan for etableringen af den fælles kommunale ungeindsats

Handling	Deadline
Fælles drøftelse af oplæg til fælles kommunal ungeindsats i relevante udvalg	29. april 2019
Forelæggelse af oplæg til fælles kommunal ungeindsats til politisk kommentering og prioritering i relevante udvalg	29. april 2019
Forelæggelse af oplæg til fælles kommunal ungeindsats til politisk prioritering i Magistraten	6. maj 2019
Godkendelse af oplæg til fælles kommunal ungeindsats i Kommunalbestyrelsen	13. maj 2019
Evaluering af fælles kommunale ungeindsats	August 2020
Oplæg til 2. generation af fælles kommunal ungeindsats til politisk kommentering og prioritering i relevante udvalg	December 2020

Økonomi

Sagen har ingen bevillingsmæssige konsekvenser

Borgmesterpåtegning

Nej

Behandling

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget, Socialudvalget, Børneudvalget og Undervisningsudvalget den 29. april 2019, Magistraten den 6. maj 2019 og Kommunalbestyrelsen den 13. maj 2019

Punkt 43: Udsattepolitikens Handleplan 2019-2020

00.15.10-G01-3-18

Resume

Frederiksberg Kommunes Udsattepolitik 2019-2022 skal udmøntes i en konkret handleplan. Handleplanen har til formål at understøtte implementeringen af udsattes politikens målsætninger, herunder at sikre sammenhæng og koordination i indsatserne. Sagen forelægges med henblik på, at udkast til udsattepolitikens handleplan 2019-2020 godkendes som grundlag for høring i Udsatterådet, og at plan for videre proces godkendes.

Beslutning

Socialudvalget

1. godkendte udkast til udsattepolitikens handleplan 2019-2020 som grundlag for høring i Udsatterådet,
2. godkendte den videre proces med henblik på godkendelse af den endelige handleplan 2019-2020, og
3. anmodede forvaltningen om at forelægge en særskilt sag om opfølgning på den midlertidige indsats nr. 11 i Udsattepolitikens Handleplan 2019-2020 vedrørende tandpleje for udsatte borgere.

Indstilling

Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet indstiller, at udvalget

1. godkender udkast til udsattepolitikens handleplan 2019-2020 som grundlag for høring i Udsatterådet og
2. godkender den videre proces med henblik på godkendelse af den endelige handleplan 2019-2020.

Sagsfremstilling

Socialudvalget besluttede den 9. april 2018 (pkt. 42), at der fremadrettet skal være årlige handleplaner for udsattepolitikken, som erstatning for den eksisterende Udsatteplan 2018-2021. Socialudvalget godkendte den 5. november 2018 (pkt. 110) proces med opdateret plan for udsattepolitikken og dens handleplan, hvor udvalget besluttede, at handleplanen i år skal gælde for 2019-2020. Herefter udmøntes udsattepolitikken i etårige handleplaner.

Udsattepolitikens handleplan 2019-2020 skal understøtte implementeringen af Frederiksberg Kommunes Udsattepolitik 2019-2022 rettet mod voksne, der blev godkendt af Kommunalbestyrelsen den 28. januar 2019 (pkt.5). Politikens vision er, at der i Frederiksberg Kommune skal være plads til alle - også dem på kanten af samfundet. Alle borgere skal med udgangspunkt i egne ressourcer mestre eget liv, blive selvhjulpne og aktive i hverdagen, på arbejdsmarkedet eller i uddannelse.

Målsætningerne for udsattepolitikken 2019-2022 er, at flere voksne udsatte borgere:

- udnytter deres evner og mestrer eget liv på egne betingelser
- har de samme muligheder for at leve et sundt liv som alle andre borgere
- er aktive i samfunds-, forenings- og det demokratiske liv
- gennemfører en ungdoms- og videreuddannelse
- er aktivt bidragende på arbejdsmarkedet eller tager del i frivillige fællesskaber
- lever i trygge og tilgængelige bolig- og nærmiljøer
- møder en helhedsorienteret indsats og sammenhængende overgange

Udsattepolitikens handleplan er bygget op om disse mål. Udkast til handleplan 2019-2020 findes i bilag 1.

Handleplanens fokus

Indsatserne i handleplanen er politisk forankret i Socialudvalget. Nærværende handleplanen er ikke en udtømmende beskrivelse af samtlige indsatser målrettet udsatte voksne i Frederiksberg Kommune, da tiltag rettet mod udsatte grupper også understøttes gennem øvrige politikker og planer, som er forankret i andre fagudvalg. Det handler om at en stor del af socialt udsatte borgere har komplekse problemstillinger, der er tæt forbundet til forhold såsom helbred, bolig, beskæftigelse og økonomi, og derfor modtager en bred vifte af ydelser og indsatser på tværs af forskellige sektorer.

Eksempelvis vil der på arbejdsmarkeds- og uddannelsesområdet være en tæt kobling til udsattepolitikens mål om at flere udsatte borgere er aktivt bidragende på arbejdsmarkedet og gennemfører en ungdoms- eller videreuddannelse, hvor Plan

for uddannelse og beskæftigelse til unge på Frederiksberg 2019-2022 '*Unge godt på vej*' (Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget, 28. maj 2018, pkt. 41) og Plan for den virksomhedsrettede indsats for 2019-2022 '*Vækst og jobskabelse på Frederiksberg*' (Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget, 4. juni 2018, pkt. 46) også har betydning for udsatte borgere. Handleplanens afsnit 4 uddyber udsattepolitikens koblinger med øvrige politikker og planer.

Handleplanen 2019-2020 beskriver hvilke konkrete indsatser, det er prioriteret at arbejde med i den kommende periode inden for socialområdet. Handleplanen bygger på igangsatte aktiviteter og arbejder videre med de erfaringer, som er gjort på udsatteområdet. Med handleplanen sættes der et forstærket fokus på at skabe større fremdrift i målene på udsatteområdet og nedbryde de barrierer, der i dag står i vejen for at flere udsatte borgere bliver en del af fællesskabet.

Udgangspunktet for handleplanen er, at der er behov for en bred vifte af indsatser. Nogle af indsatserne er igangværende, nogle skal der bygges videre på og andre er nye udviklingsinitiativer, som skal bidrage til at sikre de mest virksomme sociale indsatser og høj kvalitet i ydelserne.

Handleplanen indeholder en oversigt og beskrivelse af såvel de igangværende indsatser, dvs. de mange og ofte lovbestemte indsatser for udsatte borgere, der foregår hver dag og/eller har politisk opmærksomhed såvel som udviklingsinitiativer, der komplementerer de igangværende indsatser indenfor Socialudvalgets område. De 16 udviklingsindsatser har særligt fokus på at styrke en helhedsorienteret indsats og koordinering på tværs af forvaltninger og sektorer, et forstærket sundhedsfokus og samarbejde med civilsamfund.

Mange af udviklingsinitiativerne vil have effekt på flere af udsattepolitikens syv mål, der komplementerer hinanden. Dette er uddybet i handleplanen.

Grundlaget for udarbejdelse af udsattepolitikens handleplan

Udarbejdelsen af handleplanen er sket i tæt dialog med interne og eksterne samarbejdspartnere, herunder Frederiksberg Udsatteråd og på tværs af forvaltningen. Udsatterådet havde på deres møde den 3. december 2018 organiseret en miniworkshop, hvor rådet gav indspil til handleplanen. I høringssvar til udsattepolitikken 2019-2022 og på deres workshop i december 2018 har Udsatterådet peget på, at de gerne ser, at der i implementeringen af politikken er særlig opmærksomhed på:

- Forbedret boligsituationen blandt udsatte borgere, herunder konkrete initiativer til at understøtte "Housing First" tilgangen
- Alternative tilgange til at nå alvorligt udsatte unge, herunder gentænkning af væresteder.
- Lighed i sundhed for de mest udsatte borgere.
- Samspil med frivillige organisationer og foreninger, herunder understøtte at flere udsatte indgår i de frivillige fællesskaber.

Udsatterådets indspil er tænkt ind i handleplanens udviklingsinitiativer. F.eks. er der udviklet to udviklingsinitiativer "*Projekt unge hjemløse*" og "*Lighed i sundhed for alvorligt udsatte borgere*", som beskrives i afsnit 5 i handleplanen.

Videre proces

Såfremt indstillingen tiltrædes vil proces for høring og endelig godkendelse af Udsattepolitikens handleplan 2019-2020 følge den plan, der fremgår af nedenstående skema.

Fase Proces for handleplan

Maj Høring af udkast til handleplan i Udsatterådet
2019

Juni Forelæggelse af høringssvar og revideret nyt udkast til handleplan til endelig
2019 godkendelse i Socialudvalget

Økonomi

Sagen har ingen bevillingsmæssige konsekvenser

Borgmesterpåtegning

Nej

Behandling

Socialudvalget den 29. april 2019

Bilag

Bilag 1 Udsattepolitikens handleplan 2019- 2020

Punkt 44: Evaluering af Rammeaftalen om kommunal anvisning og fleksibel udlejning 2016-2019

03.10.04-G01-3-19

Resume

Rammeaftalen om fleksibel udlejning og kommunal anvisning mellem Frederiksberg Kommune og seks almene boligorganisationer blev godkendt af Kommunalbestyrelsen den 9. november 2015. I følge aftalen skal der gennemføres en afsluttende evaluering af aftalen i første halvår 2019. Resultater og konklusioner vil blive anvendt i arbejdet med en ny rammeaftale, som vil blive forhandlet i de kommende måneder med henblik på forelæggelse til udvalgene og kommunalbestyrelsen i oktober/november 2019. Evalueringens forelægges nu til udvalgets orientering.

Beslutning

Socialudvalget tog evalueringen af Rammeaftalen om kommunal anvisning og fleksibel udlejning 2016-2019 til efterretning.

Indstilling

Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet og By-, Kultur- og Miljøområdet indstiller, at udvalget tager evalueringen af Rammeaftalen om kommunal anvisning og fleksibel udlejning 2016-2019 til efterretning.

Sagsfremstilling

Rammeaftalen om fleksibel udlejning og kommunal anvisning mellem Frederiksberg Kommune og seks almene boligorganisationer blev godkendt af Kommunalbestyrelsen den 9. november 2015. I følge aftalen skal der gennemføres en afsluttende evaluering af aftalen i første halvår 2019. Evalueringens resultater og konklusioner vil blive anvendt i arbejdet med en ny rammeaftale, som vil blive forhandlet i de kommende måneder med henblik på forelæggelse til udvalgene og kommunalbestyrelsen i oktober/november 2019.

Rammeaftalen implementeres i samarbejde mellem de almene boligorganisationer og kommunen gennem Boligforum, hvor også en ny aftale forhandles. Boligforums medlemmer er fra kommunens side Borgmesteren og seks kommunalbestyrelsesmedlemmer, mens de almene boligorganisationer er repræsenteret af formændene for hver af organisationsbestyrelserne samt formanden for 1. kreds i BL - Danmarks Almene Boliger, som er de almene boligorganisationers interesse- og brancheorganisation. Boligforum har i 2016-2018 mødtes én gang årligt, mens der i 2019 er aftalt to møder pga. forhandlinger om en ny Rammeaftale. Boligorganisationerne og kommunen mødes på embedsmandsniveau i Administrativ Styregruppe ca. fire gange årligt. Derudover gennemføres årlige styringsdialogmøder som del af kommunens tilsyn med de almene boligorganisationer.

Rammeaftalen understøtter den sociale bæredygtighed i byen ved at bidrage til en socialt afbalanceret boligtildeling og en mere varieret beboersammensætning i boligområderne. Aftalen omfatter 4 elementer:

- Kommunal anvisning, hvor aftalen fastlægger forskellige anvisningsprocenter for boligafdelingerne afhængig af deres beboersammensætning. Eksempelvis, at boligafdelinger, hvor mere end 30 pct. af beboerne ikke har uddannelses-/arbejdsmarkedstilknytning, kun skal stille 11 pct. af boligerne til rådighed for kommunal anvisning.
- Flexibel udlejning, hvor boligorganisationerne i boligafdelinger med lav grad af kommunal anvisning til gengæld giver en særlig fortrinsret til personer, som enten er i uddannelse eller beskæftigelse.
- Særlig aftale om anvisning af 60 boliger til flygtninge i løbet af 2016-2017. Med de konkrete anvisningsaftaler blev dette tal nedjusteret til 56.
- Særlig aftale om tilvejebringelse af 45 særboliger, som kan anvendes til hjemløse, i løbet af 2016, 2017 og 1. halvår 2018.

Den almene sektor på Frederiksberg udgør i alt knap 10% af byens boliger. I alt er der ca 4.200 almene familieboliger på Frederiksberg, som er omfattet af Rammeaftalen, se tabel 1:

Tabel 1: Boligorganisationer og boliger på Frederiksberg

Boligorganisation	Antal familieboliger	Antal boligafdelinger
Frederiksberg Forenede Boligselskaber	2.543	15

AAB	345	5
Lejerbo	966	10
VIBO	221	3
Frederiksberg Almennyttige Boligselskab	105	4
Danske Funktionærers Boligselskab	16	1
I alt	4.196	38

I evalueringen har forvaltningen sammen med boligorganisationerne set på, hvordan det går med implementeringen af aftalens forskellige elementer med hensyn til målopfyldelse og samarbejde og i forhold til, om aftalen har påvirket beboersammensætningen i boligafdelingerne og bidraget til en mere socialt bæredygtig by. Evalueringens forskellige elementer gennemgås i det følgende.

Målopfyldelse

Kommunal anvisning

Evalueringen viser, at boligorganisationerne i årene 2016-2018 har leveret i gennemsnit 26 pct. af de ledige boliger til kommunal anvisning efter almenboliglovens § 59, stk.1, svarende til 183 boliger. I Rammeaftalen var det forudsat, at den gennemsnitlige anvisningsandel skulle være 25 pct., og differentieret i forhold til de socioøkonomiske forhold i den enkelte boligafdeling, således at boligafdelinger med en høj andel af beboere uden arbejdsmarkeds-/uddannelsestilknytning modtog færre kommunalt anviste, men afdelinger med mere ressourcestærke beboere modtog flere kommunalt anviste. Ved indgåelse af Rammeaftalen blev det beregnet, at med den daværende gennemsnitlige omsætning af boliger (fracflytningsprocent) ville de kommunalt anviste boliger udgøre 250 boliger i årene 2016-2019. Hvis det forudsættes, at boligorganisationerne i 2019 oplever samme omsætning af boliger som i de tre foregående år, vil dette niveau stort set være nået ved udgangen af 2019.

Boliger til flygtninge

Som ovenfor indebar Rammeaftalen, at boligorganisationerne skulle levere i alt 56 boliger til flygtninge i 2016-2017. Ved udgangen af 2018 havde kommunen modtaget 51 boliger. Det forventes, at alle boliger til flygtninge vil være leveret ved udløbet af Rammeaftalen ved udgangen af 2019.

Særboliger

Rammeaftalen indeholdt endvidere en aftale om levering af 45 små og billige boliger i perioden 2016 - 1. halvår 2018 som såkaldte særboliger, der kan anvendes til bl.a. hjemløse. Ved udgangen af 2018 havde kommunen modtaget i alt 12 af de 45 boliger. Dette skyldes dels, at der generelt er meget få relevante boliger i den almene boligmasse på Frederiksberg, dels at boligorganisationerne, efter aftale med kommunen, hidtil har prioriteret leveringen af boliger til flygtninge fremfor særboliger. Det har været drøftet med de almene boligorganisationer, at i tilfælde af, at alle særboliger ikke er leveret ved udgangen af 2019, vil forpligtelsen indgå i forhandlingerne om en ny Rammeaftalen med henblik på, at de resterende boliger leveres i den nye aftaleperiode.

Fleksibel udlejning

I Rammeaftalen var det aftalt, at fleksibel udlejning skulle anvendes for at understøtte en varieret beboersammensætning. Flexibel udlejning indebærer, at boligorganisationerne giver fortrinsret til personer i arbejde eller under uddannelse. I følge aftalen skulle den fleksible udlejning differentieres i forhold til boligafdelingernes socioøkonomiske karakteristika, så afdelinger, hvor der er en høj andel af beboere uden arbejdsmarkeds-/uddannelsestilknytning skal udleje en større andel af boligerne på fleksibel venteliste end afdelinger, som har en mere ressourcestærk beboersammensætning. I de boligafdelinger, som i 2015 havde flest borgere uden arbejdsmarkeds-/uddannelsestilknytning, har der været et skærpet krav om, at begge personer i et par skulle være i arbejde eller under uddannelse for at få en bolig.

Den fleksible udlejning har generelt fungeret godt, og har også medvirket til en ændret beboersammensætning i de forskellige boligafdelinger, se også nedenfor. Generelt har boligorganisationerne dog udlejet lidt færre boliger til fleksibel venteliste end det aftalte, dvs. 40 pct. af de ledige boliger i 2016-2018, hvor det i følge aftalen skulle have været 56 pct. Boligorganisationerne vil følge op i forhold til dette og undersøge, om de har tilstrækkeligt mange optegnet på deres fleksible ventelister.

Samarbejde mellem boligorganisationerne og Frederiksberg Kommune

Evalueringen af samarbejdet mellem boligorganisationerne og kommunen er baseret på interviews med boligorganisationerne. Boligorganisationerne er generelt tilfredse med Rammeaftalen og dens samarbejdsstrukturer: Boligforum, Administrativ Styregruppe, styringsdialogen og den særlige teknikerggruppe. Samarbejdet kan evt. styrkes yderligere gennem en endnu tættere integration mellem elementerne i styringsdialogen og de temaer, der drøftes i Administrativ Styregruppe. Dette forventes indarbejdet i en ny Rammeaftale, dog således at de forskellige temaer adresseres på det relevante niveau i samarbejdet. I interviewene blev der endvidere udtrykt stor tilfredshed med den øgede politiske interesse fra kommunal side.

Med hensyn til processen for udbud af grundkapital til 100 nye almene boliger, har boligorganisationerne udtrykt, at det var en god proces, men at det for nogle af dem var svært at komme med forslag, da det naturligvis er vanskeligt at komme med projekter i en så tæt bebygget by som Frederiksberg. Der er stor interesse for medvirke til udvikling af byen, herunder også for mulighederne på Hospitalsgrunden.

Socialt bæredygtig by

Som nævnt ovenfor har brugen af fleksibel anvisning sammen med den differentierede kommunale anvisningsprocent medvirket til, at beboersammensætningen i de forskellige boligafdelinger er ændret. Generelt er andelen af beboere i arbejde eller uddannelse i de almene familieboligafdelinger under et vokset fra 73,3 pct. i 2015 til 73,7 pct ved opgørelse primo 2019. For hele Frederiksberg var det tilsvarende tal primo 2019 85,6 pct. I 2015 var en større andel af boligafdelingerne og boligerne i kategorien 30+, dvs. at mindre end 70 pct. af beboerne var tilknyttet arbejdsmarkedet eller under uddannelse, se tabel 2.

Tabel 2: Udvikling i boligafdelingernes socioøkonomiske karakteristika

Uddannelses/arbejdsmarkedstilknytning		<70 pct.	70-75 pct.	>75 pct.
2015	Antal afdelinger	7	9	22
	Antal boliger	1.449	1.219	1.528
2019	Antal afdelinger	6	11	21
	Antal boliger	1.067	1.968	1.161

Tabellen viser, at der i perioden 2015-2019 er flere boligafdelinger, som er kommet i "midterkategorien", dvs. hvor beboernes arbejdsmarkeds/uddannelsesstilknytning er mellem 70 og 75 pct. Samlet set er næsten halvdelen af de almene familieboliger i denne kategori. Rammeaftalens virkemidler har altså medvirket til at der er sket en udjævning af de forskellige boligafdelingers socioøkonomiske karakteristika, hvilket understøtter en bedre social bæredygtighed. I arbejdet med en ny rammeaftale vil der blive set på udlejningskriterier, der yderligere kan styrke den sociale bæredygtighed i boligafdelingerne.

I lyset af regeringens "Ghettopakke" fra 2018 er boligorganisationerne meget optagede at undgå, at der er boligområder på Frederiksberg, som kommer på listen over udsatte boligområder. I evalueringen er der derfor også udtrykt en øget opmærksomhed på dette og et ønske om, at en ny Rammeaftalen indeholder skærpede udlejningskriterier for de svageste boligafdelinger.

Boligorganisationerne har derudover udtrykt stor tilfredshed med kommunens arbejde med en opfølgning overfor folkeregistreringen i de almene boligområder. Derved forebygges proformaindflytninger, overbefolkede lejligheder og uoverensstemmelse mellem lejekontraktthaver og beboer. Boligorganisationerne værdsætter endvidere samarbejdet med forvaltningen om opfølgning på udsatte borgere i boligafdelingerne med henblik på at forebygge udsættelser fra boligerne. Dette samarbejde forventes indarbejdet og styrket i en ny rammeaftale.

Opfølgning

Evalueringen har været forelagt Administrativ Styregruppe på et møde i marts 2019 og skal præsenteres for Boligforum på mødet d. 21. maj. Evalueringens konklusioner vil blive inddraget i Boligforums forhandlinger med en ny Rammeaftale, som er planlagt drøftet på Boligforums møde d. 1. oktober 2019. Blandt de temaer, som forventes at indgå i en ny aftale, er: kriterier for fleksibel udlejning m.v., samarbejdet mellem kommunen og boligorganisationerne om opfølgning på anviste borgere og kontrol af folkeregisteret, samarbejdet mellem kommunen og boligorganisationerne om miljø og bæredygtighed samt en endnu tættere integration af temaerne i styringsdialogen og drøftelserne i Administrativ Styregruppe.

Økonomi

Sagen har ingen bevillingsmæssige konsekvenser

Borgmesterpåtegning

Nej

Behandling

Socialudvalget og Bolig- og Ejendomsudvalget den 29. april 2019.